TÄHTI-SARJAT
N:o 2
LOKAKUU
1959
Hinta
50:–

ROY ROGERS JA TRIGGER

ROY ROGERS JA TRIGGER

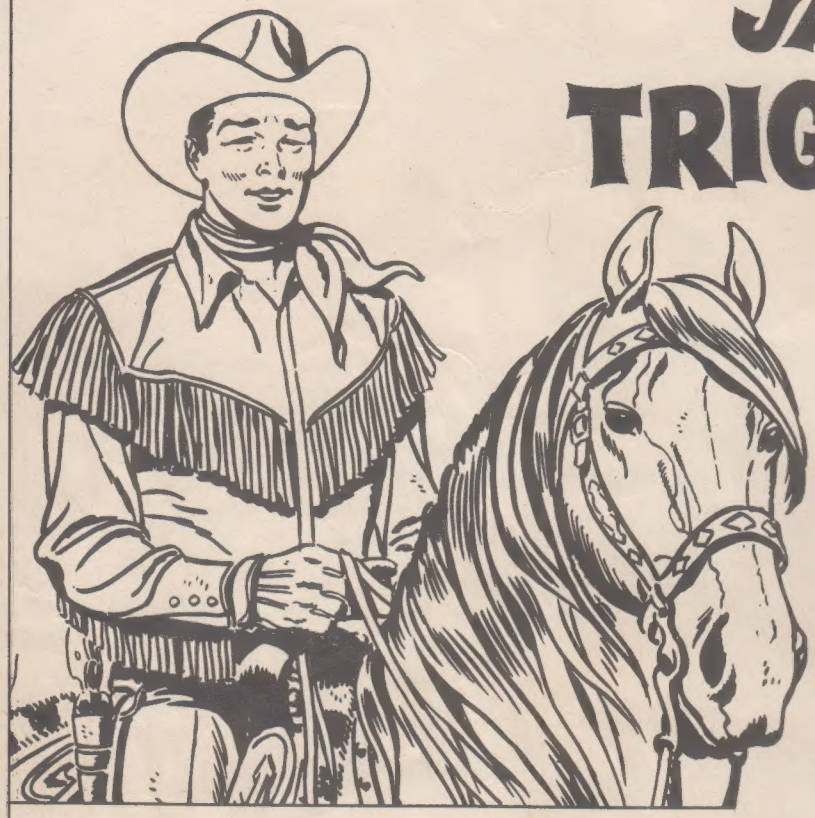

Amerikan suosituin ja eniten myyty Villin Lännen sarjakuvalehti, lehti joka kuuluu 15 eniten myydyn aikakauslehden joukkoon koko maailmassa!

ROY ROGERS on ainoa todellinen, elävä sarjakuvasankari maailmassa. Hänen päivittäinen lukijakuntansa käsittää kokonaista 50 miljoonaa henkilöä!

ROY ROGERS ei ole vain pelkkä näyttelijä, joka esiintyy Villin Lännen-aiheisissa elokuvissa ja televisio-ohjelmissa. Hän itse on se Lännen sankari, jota hän esittää. Hän on **todellinen henkilö,** mies jonka 100.000.000 (sata miljoonaa!) amerikkalaista on nähnyt todellisessa elämässä . . . puhumattakaan hänen televisio-ohjelmiensa seuraajista Amerikassa ja elokuviensa yleisöstä koko maailmassa!

UUSI, ISOKOKOINEN, RIKASSISÄLTÖINEN AIKAKAUSLEHTEMME

ROY ROGERS JA TRIGGER

ilmestyy kerran kuukaudessa ja maksaa v a i n 5 0 m k !

ROY ROGERS ja TRIGGER

KIELIVÄT KULTAJYVÄT

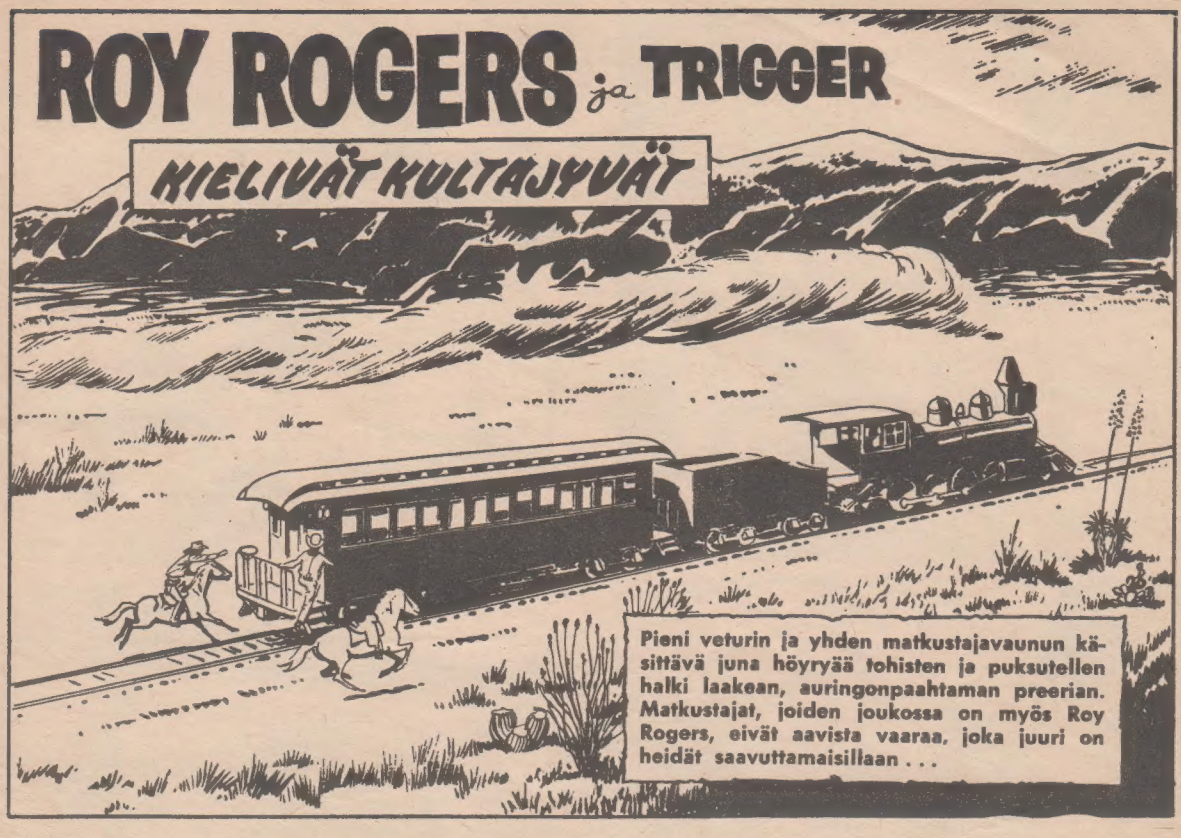

Pieni veturin ja yhden matkustajavaunun käsittävä juna höyryää tohisten ja puksutellen halki laakean, auringonpaahtaman preerian. Matkustajat, joiden joukossa on myös Roy Rogers, eivät aavista vaaraa, joka juuri on heidät saavuttamaisillaan . . .

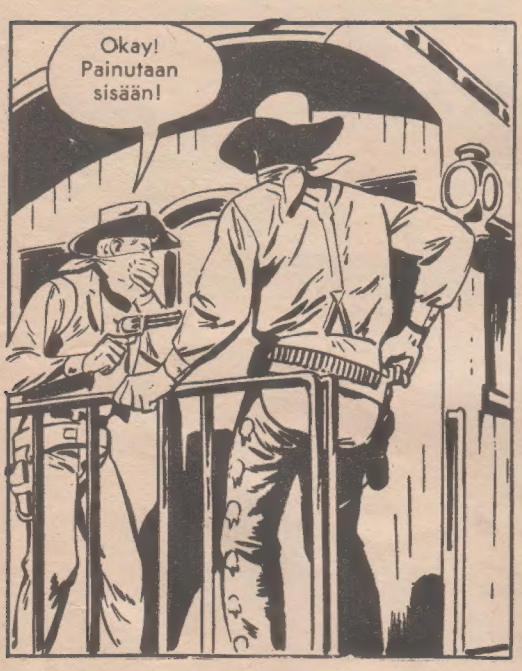

Päätoimittaja: B. Terni. Julkaisija: Tähti-sarjat, Hämeentie 155, Helsinki. Puh.: vaihde (Paletti) 79 04 33. Ilmestyy kerran kuukaudessa. Irtonumero 50 mk. Ensi vuoden tilaushinta 1/1 vsk. 450 mk. — Painettu Lehtipaino Oy:n Offsetpainossa Helsingissä. — Copyright 1957 by Roy Rogers-Frontiers, Inc. All rights reserved. Published in the Finnish language exclusively under the authority of Reportage Bureau Laszlo by arrangement with Western Printing & Lithographing Company Wisconsin, Racine, U.S.A., producers of the English language editions published by Dell Publishing Company in the U.S.A. and Canada.

Ei, tuota et tee!
Rauhoitu, poika!
Tänne se revolveri!
BAM!
Riittää jo! Älä liikahda!
Takaisin paikallesi ja istuudu!
Jatka, Joe . . . Kerää kolehti!

Okay, hyvä herrasväki! Pistäkää arvoesineenne tähän minun hattuuni, niin kellekään teistä ei tapahdu mitään pahaa!
Nuori mies, tämä on . . .
Tiedän . . . tiedän . . . hävytöntä! Käsilaukkunne, rouva! Ja äkkiä kanssa!
Kun kaikki Royta lukuunottamatta ovat tyhjentäneet taskunsa rosvon hattuun . . .
Selvä tuli! Mukiinmenevä saalis!
Okay, tutki nyt vielä tämä kaveri äläkä unohda hänen kelloaan!
Hei, odottakaas! Se on ollut isoisäni kello!
Istu alas!
Hei!
Minä otan sen!
Ja nyt lompakko!
Ettekö te pojat tiedä, että ennemmin tai myöhemmin kuitenkin joudutte käpälälautaan?
Oikein, oikein . . . kyllä tiedämme! Pidä kiirettä, Joe! Hevoset tulevat!

Ja juuri kun rosvot ovat valmiina lähtemään junasta, lähestyy sitä kolmas mies tuoden heidän hevosensa . . .

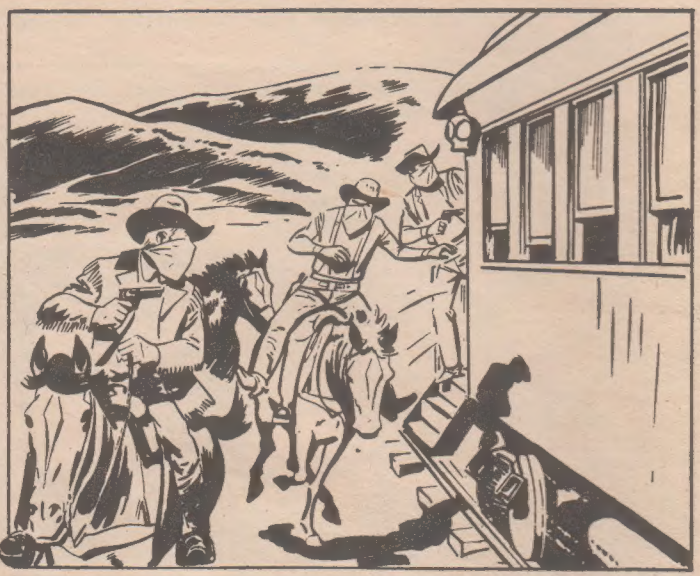

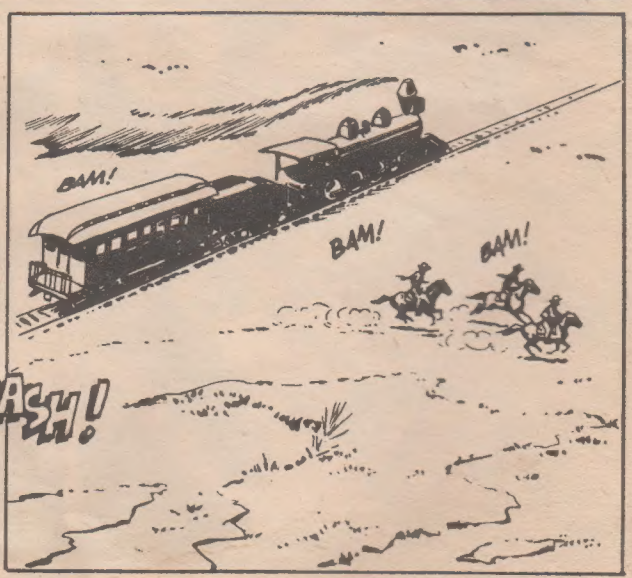

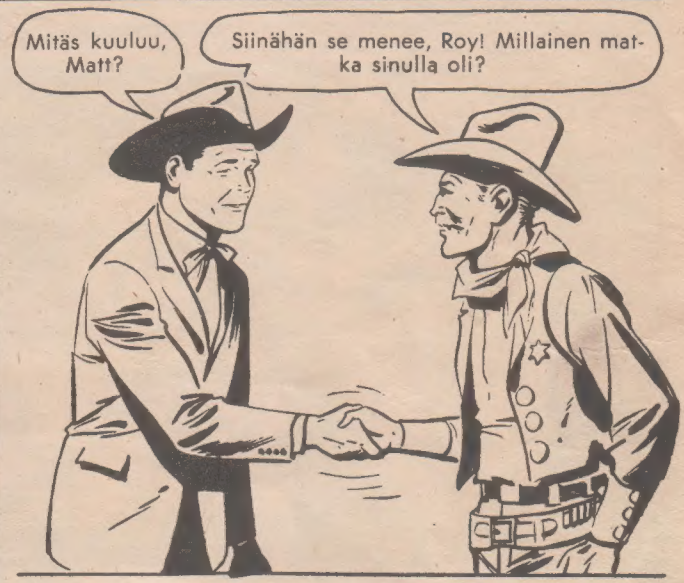

Royn selostettua ryöstön yksityiskohdat šeriffille . . .

Olemme yrittäneet seurata rosvojen jälkiä, mutta aina olemme kadottaneet ne noilla kallioisilla kukkuloilla radan pohjoispuolella!

Mutta eihän sitä koskaan tiedä, milloin he tekevät jonkin erehdyksen! Haluatko lähteä mukaan katsomaan!
Ei, en juuri nyt!...

Tule sisään istumaan siksi aikaa kun syön. Jos kerrot minulle niistä kahdesta muusta junaryöstöstä, niin ehkä keksimme yhdessä jotain, jota et ole tullut huomanneeksi!
Niin... voithan olla oikeassa!
HOTEL

Myöhemmin...
Minusta on selvä, että nuo ryöstäjät käyttävät tätä kaupunkia tukikohtanaan! Tämä on lähin asutuskeskus kahdensadan mailin säteellä!
Olet oikeassa!

Niinpä... jos nuo rosvot lymyilevät jossakin tuolla vuorilla, niin ennemmin tai myöhemmin niiden on pakko tulla tänne täydentämään varastojaan! Ja elleivät he tule, niin se todistaa, että **he asuvat täällä**... ja että **me tunnemme heidät!**

Mutta miten aiot tunnistaa heidät? Itsehän sanoit, että heillä oli naamiot kasvoilla!
En tiedä, Matt! En tiedä!

Mutta jotenkin . . . äänen sointi, silmien ja tukan väri, tapa kävellä ja liikkua . . . kun joku noista rosvoista näyttäytyy, niin olen varma, että jotenkin tunnen hänet!

Onko täällä näkynyt viime aikoina muukalaisia . . . ehkä epäilyttäviä tyyppejä?
HOTEL
Ei ole... muutamia läpikulkumatkalla olleita kullanetsijöitä lukuunottamatta!

No niin, pidetään silmät ja korvat auki! Ehkä keksimme jotakin. Nyt menen katsomaan miten Trigger on voinut minun poissaolessani!

Kaupungin vuokratallissa . . .
Terve, Trigger, vanha veikko! Onko sinulla ollut ikävä minua?

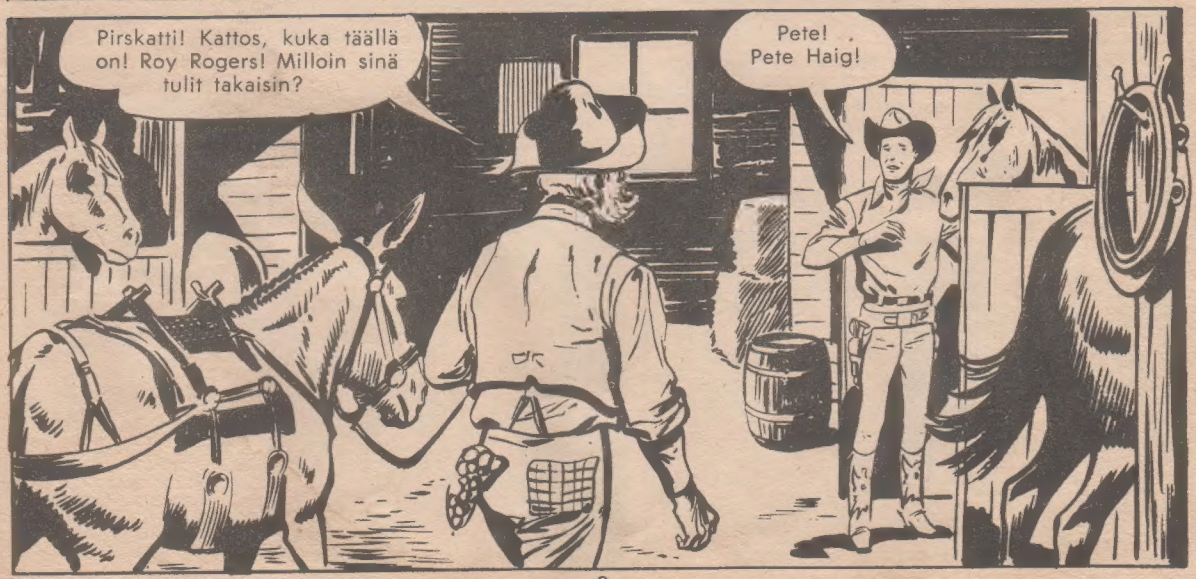
Pirskatti! Kattos, kuka täällä on! Roy Rogers! Milloin sinä tulit takaisin?
Pete! Pete Haig!

Mitäs uutta, vanha saapas? Ajatko yhä takaa sateenkaaren juurelle kaivettuja rahapatoja?
En enää! Olen **löytänyt** kultaa, Roy! Ja **rutkasti!**

Katsos tätä . . . **Kultaa** . . . puhdasta keltaista kultaa! Ainakin viidensadan dollarin arvosta!
Rauhoitu toki!

Luulin sinulla olevan enemmän järkeä! Kanniskella nyt tuollaisia kultahiekkamääriä taskussa! Miksi et talleta sitä pankkiin?
Sen teenkin! Mutta sitä on vielä paljon siellä, mistä tämäkin on kotoisin!

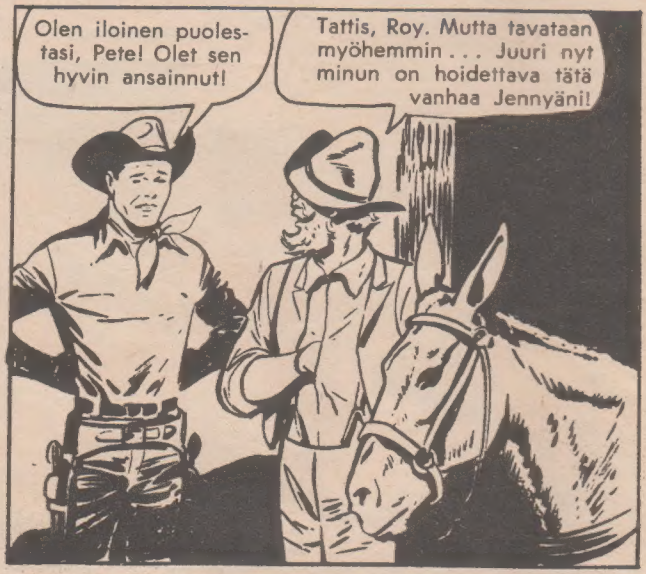
Olen iloinen puolestasi, Pete! Olet sen hyvin ansainnut!
Tattis, Roy. Mutta tavataan myöhemmin . . . Juuri nyt minun on hoidettava tätä vanhaa Jennyäni!

Seuraavana päivänä . . .
No, Roy . . . Oletko keksinyt jotain?
En mitään, Matt! Olen ollut pankissa ja postissa . . . katsellut ihmisiä, kuunnellut heidän ääniään . . .

Olen nyt vakuuttunut siitä, että nuo kaksi junaryöstäjää olivat muukalaisia! Sitä kolmatta heppua, joka tuli myöhemmin hevosten kanssa, en ehtinyt nähdä kylliksi voidakseni sanoa **hänestä** mitään!
No niin, meidän on vain odotettava ja pidettävä silmät auki! Se vie ehkä aikaa, mutta...
SHERIFF

Sitten eräänä aamuna kaksi viikkoa myöhemmin . . .

Hetkistä myöhemmin . . .

Miten teitä on onnistanut . . . oletteko löytäneet jotakin?
Hyvin vähän!
Löysimme hieman kultaa . . . sen verran vain, että meillä on millä ostaa läskiä ja papuja! . . . Sitten suoni ehtyi!
Paha juttu!
Asiasta toiseen, voisitteko sanoa, mitä kello on?
Kyllä vain. Se on . . .
Hetkinen! Olemmeko todella sen näköisiä, että jompi kumpi meistä omistaisi kellon?
Ajattelin vain kysyä!
No, parempaa onnea ensi kerralla . . . tarkoitan kullan etsinnässä!
Kiitos vain!
DRY GOODS
Šeriffi . . . ne ne ovat! Olen ihan varma!

Koko, hiusten väri, ääni ... ja tuokin lipsahdus kellon suhteen! Kaikki täsmää!
Mutta Roy, emme voi todistaa mitään!
No ... sitten **hankimme** todisteita! Ne menivät Emporiumin sekatavarakauppaan ... **Tule!**
Ole varovainen!
DRY GOODS
EMPORIUM GENERAL STORE
Valitan, pojat, mutta minun täytyy tarkastaa teidät!
Häh?
Pidä sinä ase valmiina, Matt, sillä aikaa kun minä tutkin heidät!
Hei, mitä tämä oikein merkitsee?
No, **Joe!** Annas tänne se isoisäni kello!
Šeriffi, mikä tätä hullua cowboyta vaivaa?
Miten on, Roy?
Hänellä ei ole sitä mukanaan ... enempää kuin tällä toisellakaan kaverilla!

Šeriffi, sallitteko nyt, että maksamme mitä olemme velkaa ja sitten häivymme täältä?
Sen kun . . .
Kas tässä! Valitan, ettei meillä ole kuin kultahiekkaa. Mutta tulemme suoraan vuorilta...
Siinä todistus!
Seis, kaveri! Annas kun vilkaisen tuota kultaa!
Etkä vilkaise!
Siitä me ollaan eri mieltä!
Katsokaapa tätä »kultahiekkaa», šeriffi! Siinä teillä todistuksenne!

Kullalta se minusta näyttää! Mitä vikaa siinä on, Roy?
Kultaa se kyllä on, mutta...
. . . ei kultahiekkaa! Se on kultarahoista ja koruista jauhettua, niin että se näyttäisi jalostamattomalta kullalta. Mutta se on niin karkeata, että muutamissa rakeissa saattaa vielä nähdä rahan reunassa olleet pykälät!
Tule, Joe . . . livistä!
Seis! Älkääs menkö!
Otan hänet kiinni, Matt!

Sanoinhan sinulle, että vielä joutuisit kiinni.. muistatko?
Tuo potku ei onnistunutkaan!
Hyvä, Roy, hyvä! Minä sain tämän!
Oohh!
Nyt pistämme nämä kaksi tyrmään ja sitten heitämme avaimen menemään!... Ainakin siihen asti, kunnes saamme käräjät pystyyn!
Oikein, Matt!
Mitkät rähinät täällä on, Roy?
Hei, terve, Pete! Eipä paljon mitkään!

Tarvitsetko apua?
Ei kiitos . . . en! Šeriffi on jo tilanteen herrana!
Ikävä, ettei se kolmas kaveri ollut heidän mukanaan! Silloin olisimme voineet pitää tapausta selvitettynä!
Tiedättekö, olen pohtinut tuota . . . yrittänyt ajatella, kuka tuo kolmas mies **voisi** olla?
Sen on miltei **pakko** olla joku täkäläinen . . . joku joka tuntee seudun tarpeeksi hyvin pystyäkseen eksyttämään possenne joka kerran ryöstön tapahduttua!
Minne aiot mennä?
Emme saa koskaan kiinni ketään, jos vain istumme täällä . . . Yritän seurata tuon parin jälkiä nähdäkseni mistä he tulivat!
Vähän ajan kuluttua.
No niin, Trigger! Tämä taisi olla kuolleena syntynyt ajatus! Täällä on aivan liian paljon jälkiä, jotta tietäisi, mitä niistä seurata!
Yhtä hyvin voimme kääntyä takaisin ja . . . Hetkinen vain! Kukas tuo tuolla on?

Vähän myöhemmin . . .
Hei, Pete! Odota!

Terve, Roy! Mitä sinä täällä teet?
En paljon mitään! Etsin vain jotakuta. Entä sinä?

Olin menossa kaivoksilleni!
Ei mutta... siinäpä ajatus!

Mitäs jos veisit minut katsomaan kultakaivostasi! Kaikki täällä kaupungissa puhuvat siitä!
Häh . . . tuota . . . mikäpäs siinä, Roy!

Se on tuolla ylhäällä! Vain vähän matkan päässä täältä.
Hienoa! Minulla ei ole tällä haavaa muutakaan tekemistä!

Vähän myöhemmin...
Tuossa se on! Aika vaatimattoman näköinen näin etäältä katsoen!
Mistä kaikki nämä hevosenkengän jäljet ovat peräisin?
Jeh... niin! Tänä aamuna juuri täällä kävi pari kaveria... prospäkkäreitä sanoivat olevansa... läpikulkumatkalla!
No niin, mennäänpä katsomaan kaivostasi! Olen kovasti utelias näkemään, mistä kaikki se kulta on kotoisin, jolla silloin siellä kaupungissa kerskuit!
All right, tule sitten!
Täällä on vähän pimeänlaista, mutta valoa on silti sen verran, että pystyt näkemään minun löytäneen **oikeata kultaa!**
Tuossa! Mitäs tuosta sanot?
No voi peijakas!...

Tämä on totta tosiaan rikkain kultasuoni, minkä ikinä olen nähnyt! Onpa totisesti! Näyttää miltei siltä, kuin kallion pinta olisi **sivelty** kullalla!
Että siveltykö?
Niin . . . ja sitä se juuri onkin . . . haulikolla ampumalla . . . niin että sula kulta on tarttunut kallion pintaan!
Haulikollako?
Tarkoitatko tällaisella? Ojenna aseesi, Roy, äläkä yritä mitään tyhmyyksiä!
Okay, Pete! Sinulla on valtit kädessäsi! Mutta miksi teit tämän?
Että miksikö? Koska kyllästyin turhaan vuorien penkomiseen! Junien ryöstäminen on antoisampaa!
Ja sitten sinä paloittelit ja jauhoit varastetun kullan saadaksesi sen muistuttamaan louhittua kultaa! Ja sitten sinä järjestit tähän kaivokseen väärennetyn kultasuonen voidaksesi tarvittaessa näyttää mistä muka olit kullan saanut!
Oikein, Roy... tiesinhän minä, ettet ole Hölmölästä kotoisin!
Mutta nyt olet hävinnyt pelin! Blackien ja Ryanin järjestit putkaan . . . mutta minua et!
Hviiii!

Kaivoksen ulkopuolelle jätetty Trigger höristää korviaan kuultuaan Royn vihellyksen . . .
Hviiii!
Älä yritä hämätä kutsumalla muka apua! Kukaan ei seurannut meitä... katsoin niin monta kertaa taakseni tänne tullessamme, että tiedän sen!
Äkkiä . . .
Hooh!
BAM!
En tee tätä mielelläni, Pete, mutta . . . anna tänne se haulikko!
Päästä! Päästä!
WHOOSH!

Ei, älä mene! Takaisin tänne! Kuuletko?!
Pitäisihän sinun toki älytä, että et pääse minua karkuun!
Myöhemmin . . .
Sano minulle yksi asia... minkä virheen minä tein? Mikä saattoi sinut epäilemään minua?
En minä aluksi osannut sinua epäillä, Pete . . . Olin vain utelias näkemään tuon sinun kaivoksesi! En epäillyt mitään ennenkuin saavuimme kaivokselle ja näin ne hevosten jäljet!
Kun puhuit kahdesta prospäkkäristä, jotka olivat käyneet kaivoksellasi, vasta silloin rupesin epäilemään . . . Useimmat kullankaivajathan käyttävät täällä erämaassa muuleja!
Ja todistuksia minulla ei ollut minkäänlaisia, ennenkuin näin, miten olit väärentänyt kaivoksesi . . . se oli muuten hyvin kömpelösti tehty!
HOTEL
En luullut sen haittaavan tuossa kaivoskäytävän hämärässä valaistuksessa!
Olen muuten kiitollinen sinulle, että otit Ryanilta pois isoisäni kellon hänen lähtiessään kaupunkiin!
Tiesin heti sen nähdessäni, että joutuisimme ikävyyksiin... Siihen oli kaiverrettu sinun nimesi!
SHERIFF'S OFFICE

VIISI TYHJÄÄ PULLOA

Niihin aikoihin, kun kaikki tuliaseet vielä olivat suustaladattavia, Coyote City oli karu, karjatilojen ympäröimä preeriakaupunki. Lauantai-iltaisin lähiseudun ranssien cowboyt kokoontuivat Johnnie Swensonin saluunaan juhlimaan, ja silloin suurin piirtein jokainen mies kaupungissa vyötti uumenilleen asevyönsä, jossa riippui 41 kaliperin nallihattu-lyijykuula Remington tai Walker Colt, joskus molemmat. Ainoa poikkeus säännöstä oli vanha Pop. Hän ei koskaan kantanut asetta.

Emme koskaan oppineet tietämään hänen oikeaa nimeään emmekä juuri mitään muutakaan hänestä. Hän oli vanha ja luiseva, hän oli ystävällinen sielu, jolla ei näyttänyt olevan yhtään vihamiestä maailmassa. Hän työskenteli tarjoilijana ja astioiden pesijänä Swensonin ravintolassa ja hän oli tunnettu siitä, ettei hän koskaan pistänyt nenäänsä toisten ihmisten asioihin eikä koskaan joutunut kenenkään kanssa riitaan.

Tarkoitan, ettei hän ollut koskaan joutunut kenenkään kanssa riitaan, ennenkuin kaupunkiin eräänä lauantai-iltana tuli tuo kovanaama muukalainen. Hän saapasteli Swensonin saluunaan ja tilasi aterian. Tässä yksinkertaisten, karkeiden karjapaimenten täyttämässä huoneessakin hänen karkeutensa ja vaarallisuutensa olivat silmiinpistävät. Hän oli kookas, solakka mies, huulet kapeat ja tiukasti yhteen puristetut, silmät, jotka pälyilivät ympärilleen ohuiksi raoiksi siristettyjen silmäluomien lävitse, olivat kylmät ja pistävät. Asevyöstä riippui kaksi pitkäpiippuista 41 kaliperin Remingtonia koteloissa, jotka alapäästään oli sidottu ohuella nahkahihnalla reiteen ... varma ammattimaisen revolverimiehen merkki!

Vanhan Pop-paran kulkiessa hänen ohitseen pesusankkoineen huoneen perällä avautuvaa keittiön ovea kohti hän kompastui ja kaasi sankkonsa sisällön muukalaisen jaloille.

Muukalainen ponnahti jaloilleen, ja seuraavassa hetkessä sojottivat hänen Remingtoniensa 14-tuumaiset piiput kohti Pop-paran vatsaa. Hän olisi ehkä laukaissutkin aseensa, ellei tarjoilupöydän takaa olisi samalla kuulunut Swensonin rauhallinen ääni. »Näissä piipuissa on kummassakin kahdeksantoista raehaulia, jotka sanovat, että teet viisaasti, jos vältät koskemasta liipasimeen!» Johnnie sanoi. Muukalainen huomasi tuijottavansa haulikon katkaistuihin piippuihin.

Haulikko sai muukalaisen sujauttamaan revolverinsa takaisin koteloihin, mutta hänen kasvonsa vääntyivät ivalliseen irvistykseen hänen lausahtaessaan: »Sekaantuuko täällä aina koko kaupunki kahden miehen väliseen kiistaan?»

Swenson sanoi: »Näethän, ettei Popilla ole asetta. Hän ei sitäpaitsi ole mikään revolverimies. Jos välttämättä haluat tapella, lienee tässä huoneessa tuskin yhtään miestä, joka ei suostuisi ottelemaan kanssasi Popin puolesta. Sen kun valitset vain!»

Silloin puhui Pop. »Näen olleeni liian hyvänahkainen», hän sanoi. »Ennemmin tai myöhemmin tulee hetki, jolloin miehen on näytettävä ystävilleen, ettei hän ole pelkuri! Swenson, jos lainaat minulle ne kaksi ratsuväen Coltiasi, niin panen tämän madon tässä matelemaan!»

Yritimme saada hänet muuttamaan mielensä, mutta hän oli itsepäinen. Lopulta Swenson haki hänelle revolverinsa. Pop sanoi haluavansa ladata ne itse ja meni tarjoilupöydän taakse. Tuollaisen suustaladattavan nallihattu-lyijykuula-revolverin lataaminen on hidasta ja työlästä hommaa. Jokainen rullamakasiinin viidestä reiästä eli sylinteristä panostetaan erikseen: ensin ruuti reikään, sitten lyijykuula, joka latauspuikolla survotaan tiukkaan, ja lopuksi nallihattu paikalleen ... ihan niinkuin suustaladattavaa pyssyäkin panostettaessa. Häneltä meni siihen viitisen minuuttia, ja koko ajan hän jutteli hiljaisella äänellä Johnielle.

Lopulta hän kiersi tiskin takaa esiin nuo kaksi järeätä asetta vyössään, ja muukalainen nousi seisomaan, valmiina leikkiin.

»Hetkinen vain vielä», sanoi Pop. »En ole kylmäverinen murhaaja, ja haluan antaa teille mahdollisuuden luopua ottelusta. Näytän teille, millainen vastustaja teillä minussa on. Swenson, tee niinkuin sanoin!»

Rakennuksen takaosassa sijaitseva keittiö oli pimeä, ja Swenson ripusti ison pöytäliinan oviaukkoon. Pöytäliinan eteen hän raahasi penkin ja sijoitti sille riviin viisi tyhjää pulloa. Kukaan ei kiinnittänyt huomiota häneen enää sen jälkeen,

Jatkuu sivulla 33.

Roy Rogersin hevonen

TRIGGER

PIKKU VAQUERO

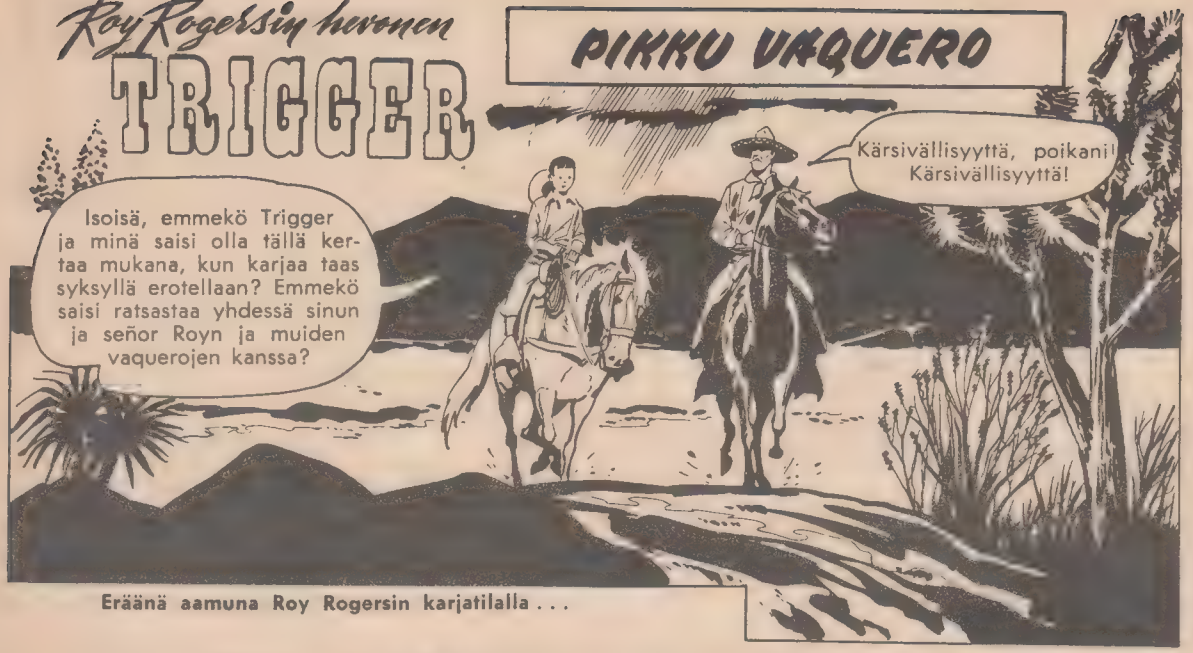

Eräänä aamuna Roy Rogersin karjatilalla . . .

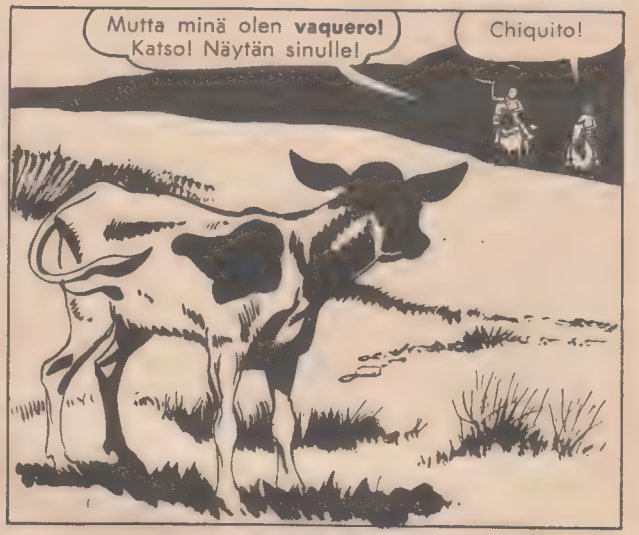

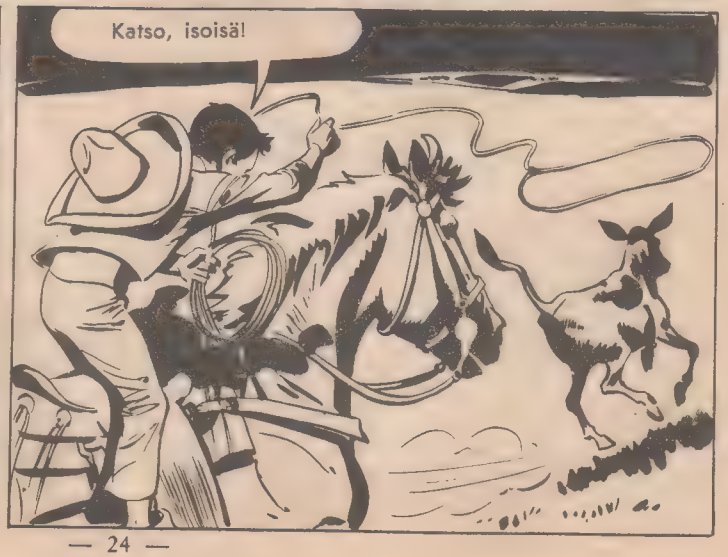

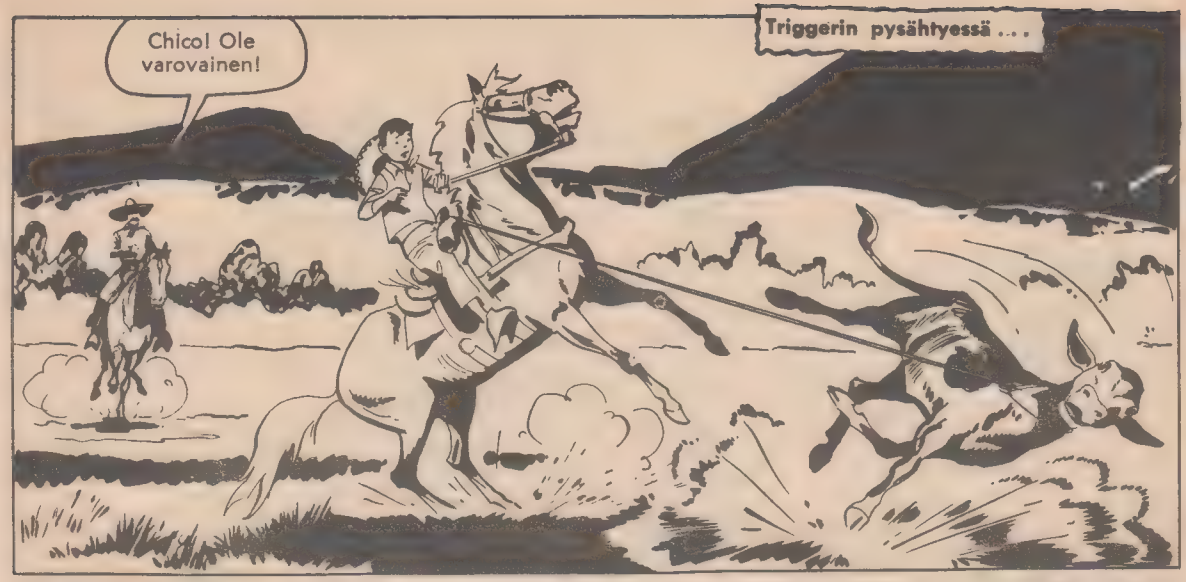
Chico! Ole varovainen!
Triggerin pysähtyessä . . .

Pidä köysi kireällä, Trigger! Älä anna sen päästä jaloilleen!

Kas noin, sillä lailla, pikkuinen! Enhän minä sinulle pahaa tee!

Se oli hienosti tehty, eikö ollutkin, isoisä?
Bueno!

Minä olen varmasti tämän ranssin paras lassonheittäjä!
Hm . . . minä luulisin, että sinä olet heistä kaikkein itserakkain! . . . Muista, että vaquero on niin hyvä kuin on hänen hevosensa . . . ja sinä istut ranssin parhaan hevosen selässä!

Mutta Trigger tajuaa, ettei hänen satulassaan istuva pieni poika ole sopiva vastustaja täysikasvuiselle härälle . . .

Chicon toistuvat kehoitukset ja yllytykset panevat vihdoin vauhtia Triggeriin ja se hyppää aidan yli . . .

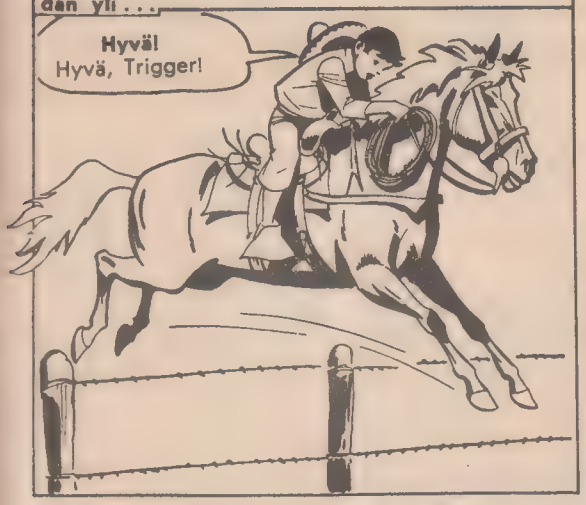

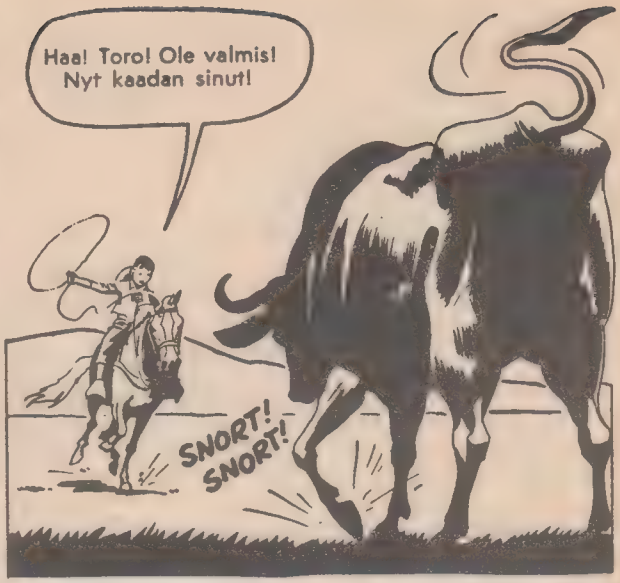

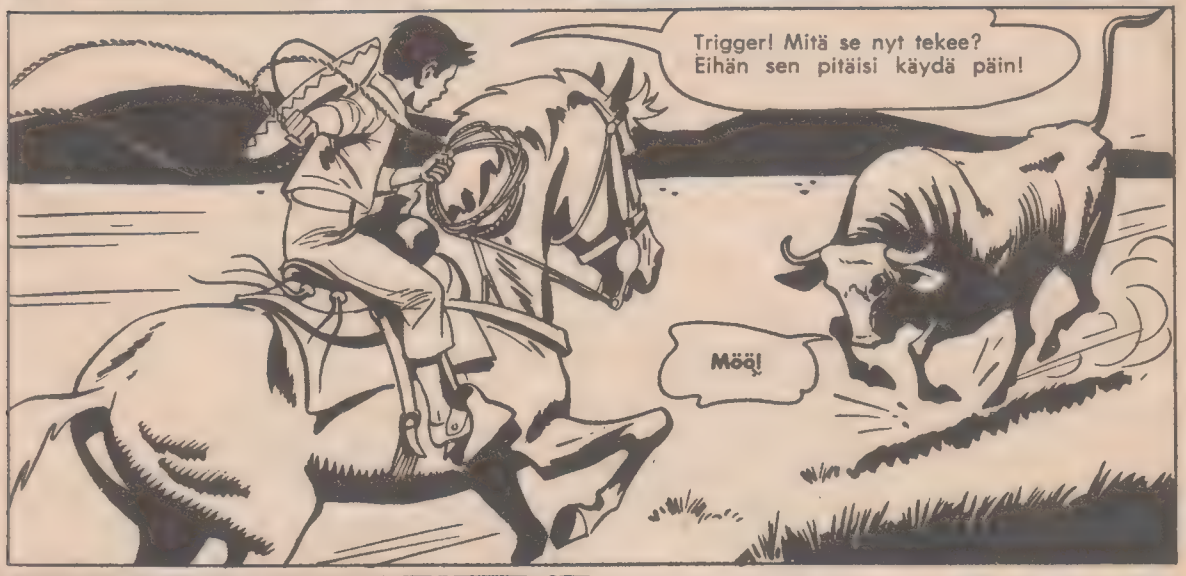

Vaistomaisesti Chico väistää härän hyökkäyksen . . .

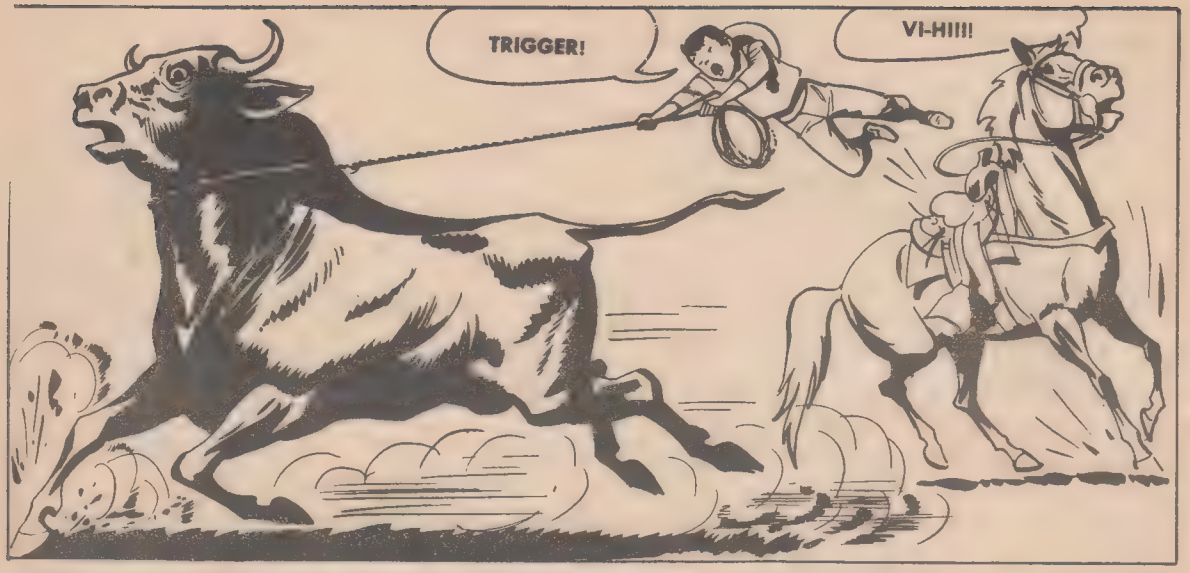

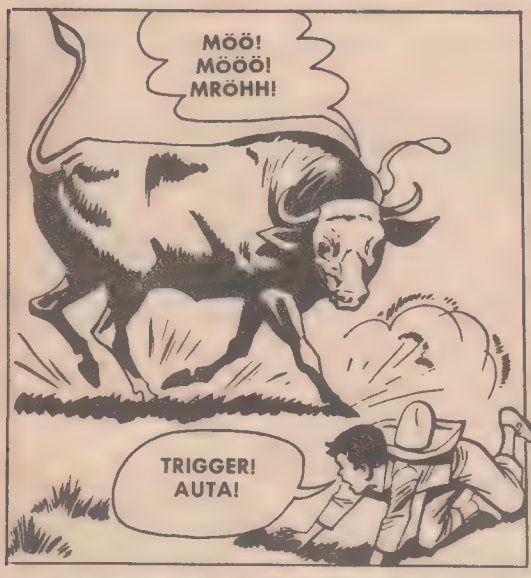

Nähdessään pojan joutuneen vaaraan Trigger syöksyy väliin . . .

. . . ja törmää olka olkaa vasten härkään töytäisten sen sivuun . . .

Raivostunut härkä kääntyy nyt Triggeriä vastaan...

Trigger lähtee karkuun johtaen härän mutkitellen pois pojan lähettyviltä . . .

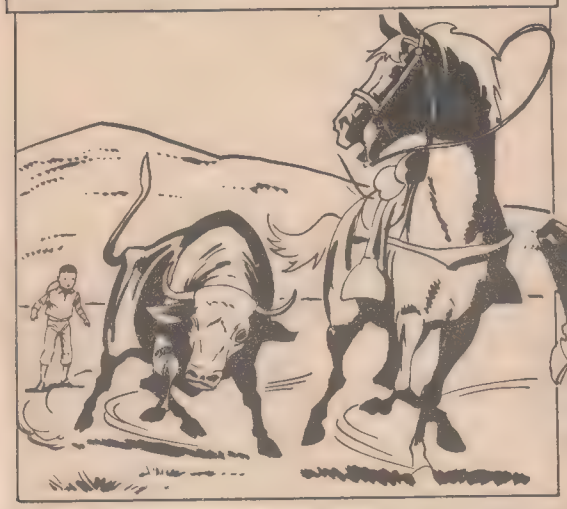

Lopulta suistaa Triggerin äkkinäinen käännös härän polvilleen . . .

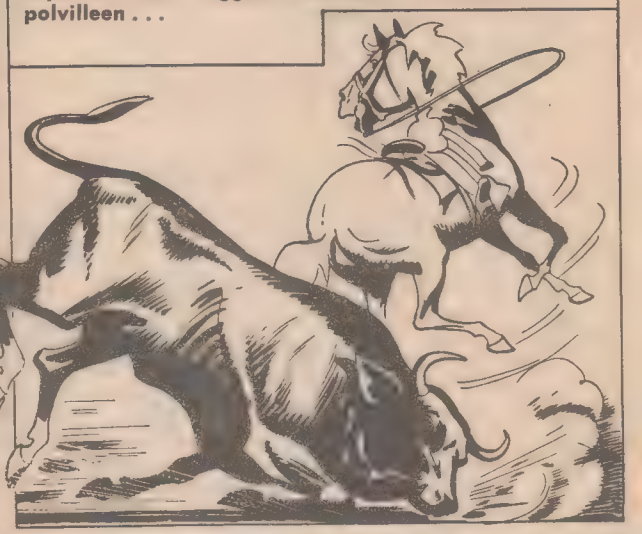

Jättäen pökertyneen ja uupuneen härän korskumaan ja puhaltamaan Trigger palaa Chicon luokse...

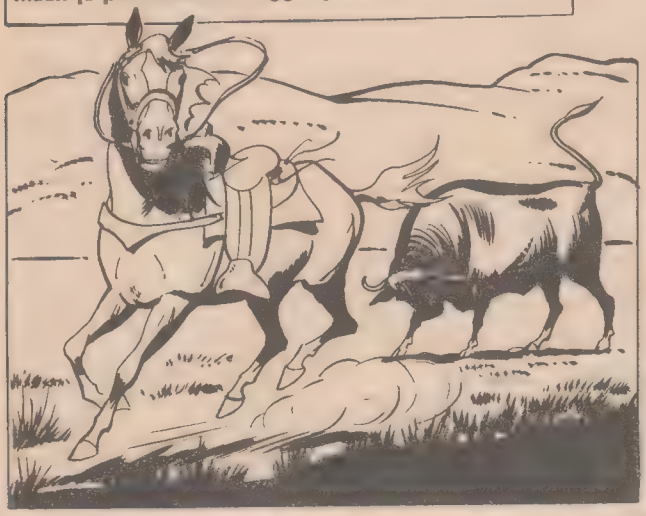

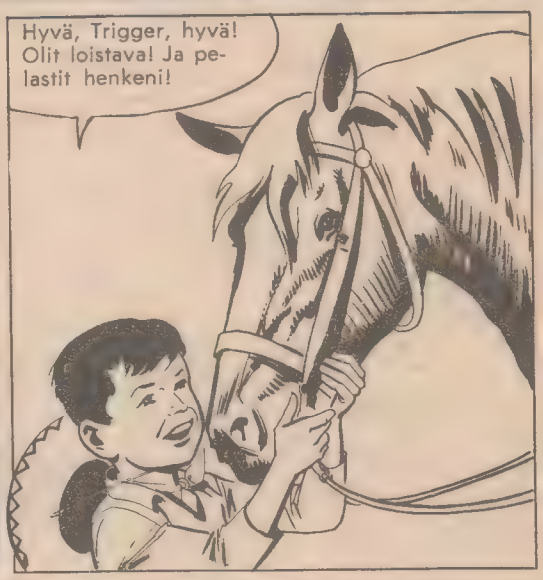

SAM SEIKKAILIJA KERTOO

MUSTIKKA-PIIRAKKA

Jotkut pitävät kovasti mustikkapiirakasta ja jotkut eivät pidä siitä lainkaan. Mutta minä voin kertoa teille eräistä hepuista, jotka tulevat pahoinvointisiksi vain kuullessaan mainittavankin siitä . . .

Koko juttu sai alkunsa Calvin Collinghamin tullessa etelään liittyäkseen Texasin ratsujoukkoihin. Calvin oli pienen pieni, hintelä heppu, sellainen pikkuinen miehenruippana, etteivät ne huolineetkaan häntä riveihinsä, mutta silloin hän pestautui heille kokiksi, koska niin hartaasti halusi olla joukoissa mukana . . .

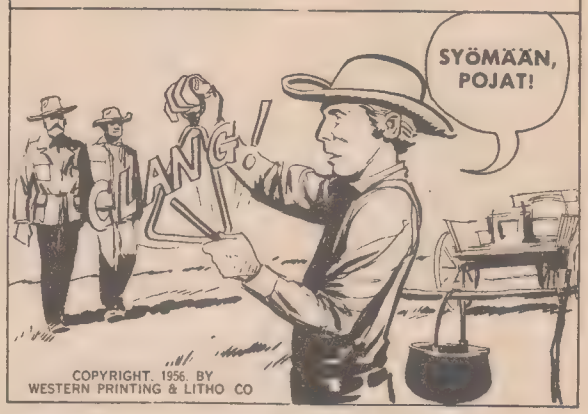

COPYRIGHT. 1956. BY
WESTERN PRINTING & LITHO CO

Äkkiä ratsastaa leiriin tiedustelija . . .

Miesten ratsastaessa leiristä heidän etsimänsä rosvot seuraavat heidän lähtöään läheiseltä kukkulalta . . .
Juonemme onnistui! He lähtevät seuraamaan tuota väärää jälkeä!
Ja ne jättivät kokin yksin leiriin! . . . Mennään!

Jos älähdät, niin kadut heti . . . Nyt järjestät meille sapuskaa!
Häh?? . . . Oh — Okay!

Te olette vissiin juuri ne miehet, joita olemme etsineet!
Älä viitsi leikkiä salapoliisia vaan täytä äkkiä nuo lautaset! Emme ole syöneet mitään kahteen päivään!

Myöhemmin . . .
Himskatin hyvää sapuskaa! Mutta meidän on paras lähteä! Ne saattavat tulla takaisin milloin tahansa!

Mennään vain, mutta ei ennenkuin on syöty jälkiruokaa . . . Tuo mustikkapiirakka näyttää hyvältä!

Tällä välin jälkiä seuranneet miehet ovat huomanneet tulleensa petetyiksi ja pysähtyvät levähtämään . . .

Taas ne puijasivat meitä! Nuo jäljet hävisivät kuin ilmaan! . . . Silver, annas kiikari tänne!

Ei niin ristinsieluakaan missään! Voin nähdä leirimme!... **Odotas! Siellä ne ovatkin!**

Ja ne näyttävät olevan Calvinin kimpussa! **Tulkaa!**

Jos ne taittavat hiuskarvankaan Calvinin päästä, niin etsin ne käsiini, vaikka maailman äärestä!

Ratsujoukon saavuttua leiriä ympäröivään pensaikkoon kapteeni antaa käskyn pysähtyä . . .

All right, miehet! Tähän jätämme hevoset! . . . Hiivimme heidän kimppuunsa!

Pelkään pahoin, että ne ovat jo luikkineet tiehensä, sir! Siellä tuntuu olevan aivan hiljaista!

VIISI TYHJÄÄ . . .
(Jatkoa sivulta 23.)

sillä nyt Pop perääntyi kaksikymmentä askelta ja kyyristyi.

Hänen vasen kätensä valahti alas sivulle. Ase kohosi kotelosta kömpelösti, mutta oikea kämmen sivalsi liipasimettoman Coltin hanan viisi kertaa taakse niin nopeassa tahdissa, että pamahdukset kuuluivat kuin yhtenäisenä pitkitettynä jyrähdyksenä. Kaikki viisi pulloa näyttivät hajoavan sirpaleiksi miltei yht'aikaa.

Pop käännähti ympäri ja sanoi: »All right, muukalainen, aloita sinä leikki! Toinen revolvereistani on vielä täynnä!» Mutta muukalainen ei ollut enää paikalla. Saluunan puoliovet viuhtoivat sisään-ulos, ja hetkistä myöhemmin kuulimme hänen hevosensa kavioiden takovan kadun pintaa.

Kaikki sen kun tuijottivat silmät pullollaan päässä. Sitten minä huomasin jotakin. Sanoin: »Pop, mistä johtuu, ettei tuossa pöytäliinassa ole yhtään luodinreikää?»

Pop alkoi nauraa ja sanoi: »Tule esiin, Swenson!» Johnnie Swenson astui esiin pöytäliinan takaa. Hänelä oli vasara kädessään.

Pop sanoi: »Kun me Johnnien kanssa panostimme revolverit, emme panneet niihin luoteja ollenkaan, ainoastaan ruutia. Johnie saattoi pöytäliinan takaa nähdä valoa vasten kuvastuvan pullorivin. Kun minä ammuin, niin hän vasaroi nuo pullot rikki yhden toisensa perästä niin nopeassa tahdissa kuin taisi.»

Copyright. 1956. By Western Printing & Litho. Co.

Mustangin-metsästäjät.

Ennen valkoisen miehen tuloa intiaanilla oli monta tapaa vangita villejä hevosia eli »mustangeja». Hän saattoi väsyttää sen seuraten sen jälkiä päivä päivän jälkeen, kunnes pääsi niin lähelle saalistaan, että sai heitettyä lasson sen kaulaan.

Tai sitten hän ajoi sitä takaa ratsain käyttäen pyydyksenä kahdeksan tai kymmenen jalan pituisen pajupuisen vavan päähän kiinnitettyä silmukkaa. Joskus hän metsästi ryhminä käyttäen »piiritystaktiikkaa», s.o. metsästäjät ratsastivat yht'aikaa joka taholta lauman kimppuun lassoten valitsemansa hevosen ja hypäten sen selkään.

Valkoinen mies oppi pian kaikki intiaanien menetelmät lisäten niihin vielä yhden omasta takaa: ampumalla hevosta sivulta niskaan, siten että luoti vain hipaisi eläintä hän yritti tainnuttaa sen. Menetelmä osoittautui huonoksi, sillä tavallisimmin metsästäjä joko ampui harhaan tai surmasi saaliinsa.

Säälimättömän metsästyksen tuloksena mustangilaumat, jotka muinoin vaeltelivat Lännen preerioilla ja joiden on laskettu käsittäneen pari miljoonaa päätä, ovat hävinneet miltei olemattomiin ... ja niin mustangi on jakanut puhvelin kohtalon.

COPYRIGHT. 1956 BY WESTERN PRINTING & LITHO CO

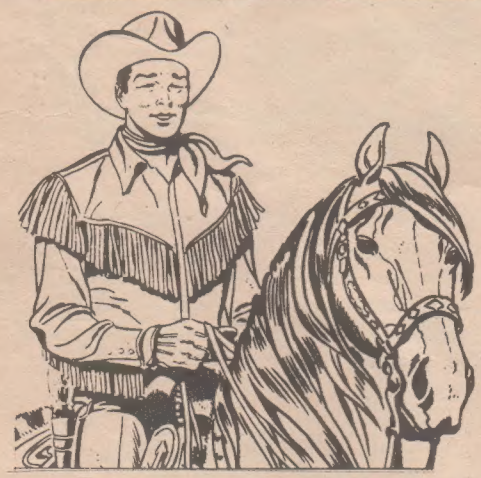

ROY ROGERS JA TRIGGER

Lähetä oheinen kuponki täytettynä Tähtisarjojen tilauskonttoriin osoitteella Hämeentie 155, Helsinki ja liitä mukaan tilausmaksu mk 450:—. Huom! Kirje on lähetettävä k i r j a t t u n a !

ROY ROGERSin tilauskonttori, Hämeentie 155, Helsinki.
Tilaan ROY ROGERSin vuodeksi 1960. Maksu 450:— seuraa oheisena.

Osoite: .....

Nimi: .....

VILLIN LÄNNEN HISTORIA (2. jakso)

PREERIAN METSÄSTÄJÄT

SIOUXIT, omahat, cheyennit, comanchit, odagit, mustajalat, arapagot, nez-percés-intiaanit, jotka olivat heimoista väkirikkaimmat ja voimakkaimmat, asuivat Suurella preerialla, joka ulottui Pohjois-Amerikan mantereen sydämeen. He eivät harrastaneet ollenkaan maanviljelystä, vaan saivat elantonsa yksinomaan metsästämällä. Biisoni oli heidän tärkein saalistuskohteensa. »Kun biisoni häviää, tuhoutuu punainen rotu», väitetään eräässä sioux-kansan legendassa.

PROFEETALLINEN LEGENDA

Tämän legendan väite oli ennustus, joka oli käyvä toteen. Intiaaniheimojen kukistaminen tapahtuu samanaikaisesti kuin valkoiset metsästäjät tuhoavat tuliaseineen viimeiset suuret biisonilaumat preerialla. Intiaanit itse kaasivat muinoin biisoninsa kahdella tavalla: lauma joko ajettiin jyrkänteen reunalle ja pakotettiin syöksymään siitä alas rotkoon, tai se piiritettiin, jonka jälkeen metsästäjät ratsain valitsivat ja kaatoivat suurimmat eläimet keihäin ja nuijin.

DEERFIELDIN POLTTAMINEN

Helmikuussa 1674 tunkeutui joukko irokeesien sotureita ranskalaisten upseerien johdolla Kanadan rajan yli ja poltti Deerfieldin linnakkeen. Hyökkäys tuli englantilaisille täydellisenä yllätyksenä ja linnakkeen koko varuskunta surmattiin. Kostoa ei tarvinnut kauan odottaa, ja se kohdistui hirmuisena kaikkiin intiaaniheimoihin lukuunottamatta niitä, jotka olivat englantilaisten liittolaisia. Se oli sen pelottavan, verisen sodan alku, joka kahden vuosisadan ajan riehui valkoisen ja punaisen miehen välillä, koko Pohjois-Amerikan mantereella.

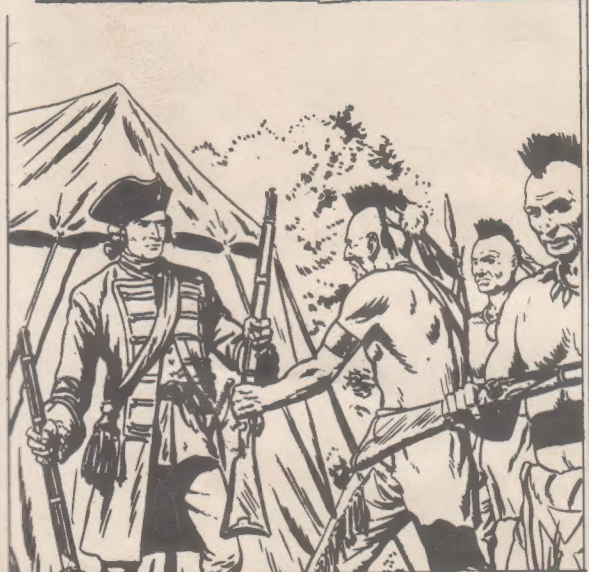

TULIASEITA INTIAANEILLE

Matacomb oli nimeltään ensimmäinen intiaanipäällikkö, joka XVI-sataluvun puolivälissä nousi kapinaan valkoihoisia vastaan. Mutta englantilaiset joukot kukistivat kapinan ja surmasivat sen johtajan. Punanahkojen nuijat ja tomahawkit eivät vetäneet vertoja valkoisen miehen tuliluikuille. Mutta pian oli punainen mies saava käyttöönsä nykyaikaisempia aseita. Englantilaiset ja ranskalaiset kilpailivat keskenään Amerikan valloittamisessa ja he alkoivat aseistaa intiaaneja tuliasein taistelemaan kumpikin omalla puolellaan.

COPYRIGHT REPORTAGE BUREAU LÁSZLÓ

Seuraavassa numerossa: PONTIACIN KAPINA

3 HYVÄÄ HALPAA JÄNNÄÄ

KUKIN LEHTI VAIN 30:–

TÄHTI-SARJAT

TÄHTI-SARJAT

TÄHTI-SARJAT